

ویژه کارکنان شهرداری ها و دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی و روستا

گوزن های زرد ایرانی، نماد استان خوزستان

آخرین گوزن های زرد جهان در ایران برای بقا می جنگند

تنها زیستگاه طبیعی گوزن زرد در ایران و جهان، جنگل های پارک ملی کرخه و پارک ملی دز و این گونه ارزشمند در حال انقراض است؛ تنها تعداد کمی از آنها، فقط در ایران باقی مانده اند .

گوزن زرد ایرانی در تمام نقاط جهان منقرض شده و فقط در جنگل های دو منطقه پارک ملی کرخه و دز به تعداد اندک وجود دارد. برای حفظ گونه و تکثیر آن، سایت تکثیر احداث شده و مردم محلی و بزرگان روستاهای اطراف در انجام پروژه همکاری و همراهی کردند. همچنین اداره کل محیط زیست اتصال روستاها به شبکه سراسری گاز را به صورت جدی پیگیری کرد و منجر به گاز رسانی به همه روستاهای منطقه و قطع وابستگی آنان به برداشت چوب از جنگل برای تامین سوخت شد.

سایت تکثیر گوزن در پارک ملی کرخه ۷۰ هکتار و در پارک ملی دز ۶۰ هکتار است. در حال حاضر در مرکز تکثیر کرخه، پنج راس و در دز، ۲۰ راس وجود دارد و تا کنون ۱۶ راس گوزن تکثیر شده نیز در پارک ملی رهاسازی شده است .

برای کمک به بقای گوزن زرد ایرانی راهکاری چون خروج دام از جنگل های پارک ملی، برقراری امنیت در زیستگاه برای افزایش جمعیت گونه گوزن زرد، ایجاد مراکز و مجتمع های بزرگ دامداری برای روستاها و تبدیل نگهداری دام از سنتی کم بازده و وابسته به جنگل های پارک ملی به صنعتی پر بازده و محصور سازی زیستگاه گوزن و ایجاد موانع برای جلوگیری از تصرف اراضی را می توان در نظر گرفت.

سازمان حفاظت محیط زیست

سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور

شنبه‌های آموزشی

گوزن زرد زمانی که با مزاحمت‌های انسانی روبرو باشد، شب‌گرد شده و با غروب خورشید فعالیت خود را آغاز می‌کند. حیوانی گیاه‌خوار و نشخوارکننده با حواس بویایی و بینایی قوی (قوی‌تر از مرال) است. به صورت اجتماعی زندگی می‌کند.

نرهای مسن‌تر گروه‌های جداگانه‌ای برای خود تشکیل می‌دهند و تنها در فصل زادآوری با ماده‌ها همراه هستند. در برخی موارد مسن‌ترین فرد به صورت انفرادی زندگی می‌کند؛ شناگران خوبی هستند و گوزن بارها در حال شناور عبور از رودخانه دز مشاهده شده است.

طول عمر گوزن‌ها در اسارت به ۲۰ سال می‌رسد. طعمه‌خواران طبیعی این گونه در ایران شامل گرگ و پلنگ و همچنین گربه جنگلی است که نوزادان و نابالغ‌ها را شکار می‌کند.

طول سر و بدن گوزن زرد ۱۳۰ تا ۲۰۰ سانتی‌متر، دم ۱۶ تا ۲۰ سانتی‌متر، ارتفاع بدن ۸۵ تا ۱۰۰ سانتی‌متر و وزن ۴۵ تا ۱۱۰ کیلوگرم است. نرها دارای شاخ‌های پهن، توپر و منشعب هستند که از پایان یک سالگی شروع به رشد می‌کنند. تعداد انشعاب‌های شاخ با سن حیوان همبستگی دارد.

شاخ‌ها هر سال در فصل زمستان افتاده و در بهار شروع به رشد می‌کنند؛ طول شاخ‌ها بین ۵۰ تا ۷۰ سانتی‌متر و طول انشعابات آن بین ۷ تا ۲۰ سانتی‌متر است؛ همچنین شاخ در نرهای مسن کوتاه‌تر شده و گاهی بدون انشعاب می‌شود. در تابستان بدن پوشیده از موهای کوتاهی است که در ناحیه پشت و پهلوها به رنگ نارنجی مایل به قرمز دیده می‌شود. در ناحیه پهلو و پشت، خال‌های سفید رنگی وجود دارد که در دو طرف پهلوها به خطوط سفیدی تبدیل شده‌اند. این خال‌ها در فصل زمستان نامشخص هستند و موهای بدن در فصل زمستان بلندتر و به رنگ خاکستری دیده می‌شود.

ssafta.imo.org.ir